

VADÁSZ- ÉS VERSENYLAP.

Csütörtök, szeptember 30.

27. sz.

Második évfolyam 1858

Török-szent-miklósi löversenyek.

Intézők : gróf Szápáry Gyula, gróf Szápáry Iván, Magyary Ferencz úr, ifj. gr. Batthyány István és Reesky Andor úr. **Versenybíró** : gróf Almásy György. **Teherre ügyelő** : Borbély Miklós úr. **Indító** : Magyary Lajos úr.

Török-szent-miklós egyhangú esendéletében sept. 25-e és 26-a két érdekes záj napként pezsgett fel. Az első napon az ekepróba és versenyszántás, továbbá a gazdasági gépek próbája s az állat- és terménykiállítás, melyet a szolnokmegyei lovas- és gazdasági egylet az Almásy családnak udvarán rendezett — következő napon délelőtt az államdíjazás, délután a löverseny, este pedig a reggelig tartó táncvigalom : mindez külön és összevéve oly vonzerőt gyakorolt nem csak a környék, de a távolabbi vidék gazdáira, tenyésztőire s ezek családjaira, hogy a terjedelmes alföldi város szinte szükké vált a nagy és különféleképp érdekelt közönség befogadására. Örömet felsorolnók a kiállított szebbnél szebb tárgyakat, szólanánk bővebben a nemes versenyről, melyet a kor jelszavát megértő tiszavidéki gazdák a mezői gazdálkodás sok ágában kifejtettek s üdvözölnök a lelkesülést, mely a ritkábbá vált baráti találkozások illetén alkalmával a magyar vérben felpeszdtül : de lapjaink programja s reporteri tisztünk tollunkat azon irányba vezérli, hol a lótenyésztés és löverseny ügye követeli a jelentés bővebb és fő részét. Lehetlen azonban ebbe fognunk, mielőtt legmelegebben ne üdvözölnök az egylet tevékenységének egy év óta tapasztalt emelkedését, mely az intéző választmányának s kivált a közbecsülésben és szeretetben álló elnök Szápáry Gyula grófnak köszönhető, ki mély értelemmel, ritka tapintattal s fáradhatlanul iparkodik az egylet céljainak előmozdításában, oly ügytársakkal oldalán, mint a sok oldalú és ismeretű Fazekas Károly úr és Almásy György gróf, ki míg egy részt határozott tiszta felfogásával

lelke a rendnek, addig más részt, mint legszívélyesebb háziúr az itteni hasznos időzést kellemessé is tette.

Az államdíjazások jegyzőkönyve e perczben még nem levén kezünknel, a jelentést erről jövőre kell hagynunk s így egyenesen a lóversenyre térünk át, mely sept. 26-án vasárnap délután félkettőkor vette kezdetét. A város tövében fekvő versenyterhez kihullámzott tengernyi nép világos tanúsága azon érdekeltségnek, mellyel a lóra termett alföldi ember a „lófuttatást“ nemzeti mulatság gyanánt tekintí. A hintók, szekerek és délezeg fogatok sokasága csaknem meghaladta a pesti versenyeken láthatók számát; lovas is sok jelent meg, míg a gyalogosok vonala hosszú jobb- és balszárnyat képezett a bírópáholy mellett, melly előtt a tojásdad alakú (s épen ezért talán kissé éles sarkú) egy ang. mfdnyi versenyter terület el. E versenyterre a várakozás feszültségével sok szép arcz mosolygott és sok gyönyörű szempár tekintett az előtte elhelyezett hosszú páholsorból. Ne higyjék azonban nagyságtok, kik nem valának jelen, hogy e páholsor valamely állvány emeletén volt elhelyezve; a kezdő egylet pénztára még nincs olly állapotban, hogy illy költséges kiadásra is forgácsolhassa erejét; hasonlított e látvány a pesti első lóversenyek képéhez, midőn a páholyok még ott is mozgók, vagy is hintók s egyéb járművek valának, mellyekről lelkesítő hölgyek kísérték figyelemmel a korlátokon belől történőket.

A program hat itemje s az ezekben foglalt lovak száma és minősége a helyviszonyokhoz képest eléggé dús élvezetet ígért, mellyből az eredmény legfőlebb annyit vont le, hogy Simonyi Lajos bárónak és Károlyi grófnak bejelentett lovai nem jelenhetvén meg, ez által a többi futó esélyei növekedtek. A versenyt megelőző napon átalános volt a feszültség, vajjon Tisza Lajos úr Alborackja eljövend-e vagy nem? s midőn még késő este sem volt híre megérkeztenek, egy rész sajnálta a verseny érdekének csökkenését, míg a kisebb rész talán saját esélyeinek látta emelkedését. Vasárnap reggel azonban híre futván, hogy Alborack az éjjel megérkezett, e percztől kezdve az „Egyleti díj“ sorsáról kétség alig lehetett, annál inkább, mert a tökéletesen idomított jó nevű lovat az ország legjobb versenylovasa, ülte. —

Az „Asszonyosságok díjáért“ egy igen szép mivű magas eztüst billikomért, hárman indultak s a verseny érdekét az növelte, hogy nem csak maga a három lovar teljesen bizott egyéni sikerében, de ez iránt a közönség véleménye is igen meg volt oszolva. Látva azonban Iván gróf szép pej kanczájának ugrásra termett s hosszan elnyúló alkatát és könnyű mozgását, az ismerők bizalma eleve ebben öszpontosult. Végül e versenyszakot a futások változatosságán s három rögtönzött magánfogadáson kívül az is emelte érdekében, hogy a lovaglók mind ürlovarok valának.

Ponyverseny 10 arany díj. Futhat minden a választmány által ponynak elismert 14 $\frac{1}{2}$ markon alóli ló, melly az egylet valamely tagjának tulajdona. $\frac{1}{2}$ ang. mfd ismételve. 5 pft tétel, fuss vagy fizess. Teherkiegyenlítés nélkül.

Sztráda Béla úr 5é. p. h. P o m p á s, ap. Alcor.	ifj. Reesky Andor 1. 1.
Vörös Kálmán úr id. p. h. P u n c h	Fazekas Gida . 2. 2.
Gr. Szápáry Iván 4é. fek. k. D r i l l, ap. Alcor.	tulajd. 3. 3.
Gr. Szápáry Gyula id. fakó h. V i h a r	tulajd. 4.

Koppély Károly és Magyar Lajos urak bánatot fizettek.

Első ízben Pompás vezetett, utána Vihar, úgy Drill, utolsó Punch, mely azonban a pálya felén a két középsőt elhagyta, de csak másodiknak érhetett be, mert Pompás a vezetést végig megtartva két lóhosszal első lón; ugyanannyi köz lévén a harmadik és negyedik között is. — A második ízben csak hárman indultak; Pompás ismét elejétől végig vezetett s bár egyszer kitörve a korláton kívül jókora karéjt csinált, még is négy lóhosszal nyert. Fialat lovasa úrlovaraink gyér számában a pesti gyepen is nyereségy lenne, ha elébb a versenylovaglás finomabb módjában s az esélyek számításában kellő képzettségre tehetne szert.

Egyleti díj 100 arany. Futhat minden félvér ló, mely az egylet valamely tagjának tulajdona. 2 ang. mfd. Teher 3é. 110 font, 4é. 125 font, 5é. 130 font, 6é. és idősb 135 font. Mén 3 fonttal többet. Úrlovarok színekben. 20 pft tétel, fele bánat. A tétösszeg az első és második ló közt elosztatik.

Tisza Lajos úr 6é. p. k. Alborack, ap Lottery, 135 f. ifj. gr. Batthyány István 1
Magyary Fer. úr 5é. fek h. Bibor, ap. Alcor, 130 f. Ensel Gyula 2
Gr Szápáry Iván id. p. k. Sea-Weed, ap The Sea, 135 f, . . . tulajd. 3
Magyary Fer. úr 3é. s. h. Farmer, ap. Rob Roy 110 f. tulajd. 0

B. Simonyi Lajos és gr. Szápáry Gyula bánatot fizetett.

Vezetni Farmer kezdett, nyomában Bibor, ez után lóhossznyira Alborack, utolsó Sea Weed. A pálya felén a vezetést Bibor vette át s túlgyorsan haladott; az utolsó forduló előtt azonban Alborack ment előre s innen kezdve már határozottan övé volt a verseny. Bibort és Farmert Sea Weed is elhagyta s e rendben mentek el először a birópáholy előtt. Alborack öt lóhosszal járt Sea Weed előtt, míg a két Magyary-ló még nagyobb közre maradozott el s Farmer a versenyt abban is hagyta. Az utolsó forduló előtt azonban Bibor nyomni kezdte Sea Weedet, a távoszlopnál utól érte s mialatt Alborack canterben könnyen nyert, addig a két ló közt a második helyért erős küzdelem folyt. Mind a kettő erősen hajtvá jött be; Bibor a végfelhívásnak szépen megfelelően, másodiknak. Idő: 5 p. 20 mp.

Mezei gazdák versenye. 20 arany az első, 3 a második, 2 a harmadik lóé. A futás nyereg nélkül történik és csak olyan ló futhat, melyet a választmány odavalónak talál.

Juhász Miklós tsmiklói lakos 6é. p. k. 1

Lövei Gábor fegyverneki lakos 5é. p. k. 2

Bakos Gergely tsmiklói id. p. h. 3

Indult összesen 4 ló; Juhász Miklós lova könnyen nyert.

Ügető verseny 10 arany díj. Két ló négy kerekű kocsiban, két kocsii egymás ellen. Minden szekérre egy bíró, tét 10 pft, fuss vagy fizess. 1 ang. mfd. Úrkocsisok.

Blaskovics Miklós úr	{ p. h. Büszke p. k. Luczi	} 1. Idő: 5 p. 22 mp.
Vezér úr	{ két lova	
Zlinszky Béla úr	{ sp. k. Sári sp. m. Cato	} 1. Idő: 4 p. 30 mp.
Losonczy Mihály úr	{ p. k. Virág f. k. Rózsi	

Döntő verseny :

Zlinszky Béla úr fogata	1. Idő : 4 p. 45 mp.
Blaskovits Miklós úr fogata	2.

Tekintve azt, hogy a verseny egy nem rég felszántott tarlónak mély talaján történt, a gyorsaság elég nagyinak mondható.

Magánfogadás. Mialatt a következő ugrató versenyre a sövénygátakat állították fel, fiatal gazdatisztek magánversenyre egyesültek a következő feltételek alatt: fájló nem futhat, tét 5 pft, egyszer körül, teher kiegyenlítés nélkül. — Indult hat ló, elsőnek Mocsáry 6é. pej kanczája érkezett be, de óvás emeltetvén ellene, hogy rövidre vágott, mit azonban más részt az illető tagadott, a nyomokból pedig bebizonyítani nem lehetett: a hat lovas a 30 pftnyi tétösszet köz megegyezéssel az egylet pénztáruának adományozta.

Asszonyságok díja. Tiszteletbeli díj ugrató versenyre 1 ang. mfd. 3 gáttal, 10 pft tét, fuss vagy fizess. Futhat minden ló, melly az egylet valamely tagjának tulajdona. Teher 4é. 125 font, 5é. 130 font, 6é. és idősb 135 font. Mén 3, telivér külön 10 fonttal többet. Úrlovarok színekben.

Gr. Szápáry Iván 6é. p. k. Caprice ap. Wolfdog, any. Skater k. 145 f. tulajd.	1
Gr. Szápáry Gyula id. fek. k. Mary fv. 135 f. tulajd.	2
Németh Albert úr id. p. k. Dromella 135 f. Ensel Gyula	0

Gr. Károlyi Gyula és gr. Szápáry Iván egy egy lóért bánatot fizetett. — Vezetni gyorsvágatva Dromella kezdett, de csak az első gátig ért, hol ugrani határozottan vonakodván, a versenyből kiesett. Utána a gáthoz Caprice ért előbb s azt könnyűden szökte át, míg Mary a sövény tetejét kissé separta. A 2-ik gátnál Caprice rosszul ugrott s első lábaival keményen a sövénybe ütdvén, e zökkenés magasan a légbé a ló fejére hozta lovasát, ki már már a főre bukás veszélyének volt kitéve, midőn ritka ügyességgel visszalökte magát a nyeregbe s a versenyt folytatva ment Mary után, melly a második gátat tisztán szökvén át, versenytársa baját előnyére használta fel. A 3-ik gátat mind a két ló tisztán és könnyen ugrotta, Caprice a vesztett esélyt újult erővel ismét vissza nyervén, a közönség éljenezései közt elsőnek érkezett be.

Magánfogadás. Tét 10 arany; távolság $\frac{1}{2}$ mfd, teher kiegyenlítés nélkül.

Koppély Károly úr 5é. tv. p. k. Liny ap. Gambia tulajd.	1
Ensel Kálmán úr nev. Németh Albert úr, id. p. k. Dromella Ensel Gyula	2

Liny elejétől végig vezetve canterben nyert.

Magánfogadás. Tét 10 arany, $\frac{1}{2}$ mfd, teherkiegyenlítés nélkül.

Koppély Károly úr 5é. tv. p. k. Liny ap. Gambia tulajd.	1
Ensel Kálmán úr nev. Magyar Fer. úr 5é. fv. fek. h. Bibor ap. Alcor Ensel Gyula	0

Bibor mindjárt az indulásnál több ölnyire hagyta el Linyt s teljes valószínűséggel elsőnek jő be, ha a pálya felén a néző közönség közé ki nem tör, így azonban minden esélyét vesztvén, Liny tetszése szerint nyert.

Ezzel bevégezök reporteri tiszttünket, nem tehetjük le azonban a tollat azon

meggyőződészülte ohajtás kifejezése nélkül, bár a jövő évi programot azon kisebb Császárdíjak egyike tehetné még érdekesebbé, melyek kisebb tenyésztők buzdítására vannak szánya s melyre éppen ezen oknál fogva a törökszentmiklósi gyep, mint a közép Tiszavidék- s a kisebb lótenyésztők központja — olly annyira érdemes.

Lóversenyek Angliában.

Doncaster, sept. 14—17.

Köztudomású dolog, hogy a királyné férje Albert herceg a sportnak nem különös barátja s a lóversenyeknek éppen nem pártfogója, mit az angol nép igen zokon vesz, annál inkább, mert előbbi uralkodói század óta szóval, tettel, példával, díjakkal buzdították a nemzetet kedves és hasznos nemzeti multságainak gyakorlására, most pedig nem csak Albert herceg nem — de talán befolyása következtében Victoria királyné sem követi e részben elődei nyomdokait s meg sem jelen a nevezetesebb versenyekre, még az ascotiakra sem, hol pedig a nép régi idők óta megszokta látni fejedelmét s örülni pártfogó jelenlétének. E részvétlenség miatt a szabad és kiméletlen angol sajtó gyakran tett már — megtámadásnak is beillő szemrehányásokat, élesen kelvén ki a királyi férj közönyössége ellen, melyet az angol nemzet és intézmények elleni visszás indulatnak czimezett, más részt némelly lap panaszkodás alatt lappangó kárörömmel hirdeté az angol sportérdekek-, jelesül a lovas vadászatok- és lóversenyeknek egy idő óta tapasztalható hanyatlását. E panaszt, illetőleg kárörvendést azonban határozottan utasítják vissza és adatokkal czáfolják meg az angol lapok, számokkal mutatván ki, hogy a sport és lóversenyek ügye nem csak nem csökken, sőt folyvást emelkedik, mindamellett hogy legfelsőbb pártolásban nem részeseül s hogy egy két nevezetes lótenyésztő — közöttük lord Derby a miniszterelnök — ménesét eladván, a tenyésztéssel felhagyott.

E czáfoló adatokhoz járuland a legközelebb lefolyt doncasteri versenyszak, mely rendkívül élénk, látogatott, dús programú s eredményű, szóval a legfényesebb versenyek egyike volt. A St. Leger Stakes-re (melyet sokan érdeken az epsomi Derby és Oaks felett állónak tartanak) több ló volt nevezve, mint az utóbbi évek alatt, a 138 közül pedig 18 indult, tehát tizeneggyel több mint tavál. — A tizenhatsz futó egytől egyig mind kitünő s ollyan ló volt, mely az idén már egy vagy több díjat nyert, közöttük Governess és Gildermire, melyek az Oaksdíjra holt versenyben érkeztek be először s csak a második ízben lön Governess a nyertes. A st. legeri kedvencz Fitz-Roland és Toxophilite volt; de az első lábbaj miatt vissza vonatván, lord Derby lovára történtek a fogadások, melyly azonban megcsalta a várakozást s igazolta azok véleményét, kik Toxophiliteről mindig azt mondták, hogy gyáva ló s bár lépése nagy és vágatása is gyors, de a versenyt jól bevégezni nem

tudja s a világnak nincs az a lovára, mely az utolsó perczben öt fokozott erő kifejtésre bírja. Gróf Batthyánnak két lova futott e versenyben, úgy szintén Mr. Mer-rynek is, ki Sunbeammal nyert, holott kijelenté, hogy Blanche-el akar nyerni, mi-után az a kísérletekben mindig megverte a másikat.

St. Leger Stakes, tét 25 sovereign, három éves lovak számára; Ménre 8 stone 7 font, kanczára 8 stone 2 font; a második lóé 100 sov. a nyertes 100 sov. gyepeköltséget, 25 sov. a bírónak, 25 sov. az inditónak fizet; $1\frac{3}{4}$ mf. 138 aláíró.

Mr J. Merry p. k. Sunbeam Chanticleertől — Snowden	1
Mr T. Dawson p. m. The Hadji Faugh-a-Ballaghtól	2
Mr. J. Merry sp. k. Blanche of Middlebie Melbournétól	3
Lord Derby p. m. Toxophilite Longbowtól	4
Mr Murland sp. m. Longrange Longbowtól	0
Mr Nichol sp. k. Volta Voltigeurtól	0
Lord Glasgow fek. m. Brother to Bird on the Wing Birdeathertól	0
Mr Crawford p. m. East Langton Jerichótól	0
Mr Gratwicke sga k. Governess Chathamtól	0
Harcourt admirál p. k. Gildermire Fl. Dutchmantól	0
B. Röthschild p. m. Mentmore Melbournétól	0
Gr. Batthyány sp. m. The Courier Fl. Dutchmantól	0
Ugyanannak sga m. The Farmer's Son Weatherbittől	0
Mr Howard p. m. Eclipse Orlandotól	0
Lord Ailesbury p. m. Compromise Alarmtól	0
Mr Barber sp. m. Prince of Denmark Annandaletól	0
Lord Clifden p. m. The Knight of Kars Nutwithtól	0
Mr T. Parr sga m. Kelpie Weatherbittől	0

Néhány lovas mohóskodása párszor megghiusitá az indulást, mely végre sikerült, elébb Gildermire azután Prince of Denmark vezetvén, utánna Mr Merry két kanczája, Gildermire negyedik, Toxophilite és East Langton ötödik és hatodik. The Hadji lassanként mászott felfelé hátulról, hol Knight of Kars és Eclipse társaságában ment volt. Az utolsó fordulónál, Gildermire és East Langton már elébb elmaradván, a vezető négy ló csomósan futott, Toxophilite egy fejjel járt közülök előre s a néző közönség már „a kedvencz nyer!” kiáltást hangoztatta, midőn ez a távoszlopnál fáradság jelét adva, egyszerre maradozott, míg Hadji elsőnek ment fel, szoroson utána Merry két kanczája — s most nagyszerű verseny keletkezett. Az intézők állványánál Sunbeam borzasztóan rohanva megelőzte Hadjit s ügyesen fél hosszal nyert; Hadji egy nyakkal volt elébbre mint Blanche, ezután két lóhossz-nyira Toxophilite. Idő 3 p. 20 mp.

Néhány nevezetesebb verseny nyertesei következők: Doncaster Plate: He-gira 3 é. fek. k. — Corporation Plate. Lord Nelson 4 é. sga m. Collingwood-tól. — The Portland Plate: The Ancient Briton 3 é. sga p. Cotherstonetól. — Great Yorkshire handicap: Prioress 5 é. p. k. amerikai ló, Mr Ten Broek tulajdona, mely azonban legújában minden nev ezésből visszavonatott s így aligha fog a múltkor jelentett magánfogadásban Beadsmannel futni. — Doncaster Cup: Vedette 4 éves p. m. Voltigeurtól. — Doncaster Stakes. Toxophilite 3 éves pej mén. Longbowtól, e versenyben négy lóhosszal nyert 7 nagyobb

részt olly ló ellen, mellyek a St. Legerben is mentek. Volt aztán több kétéves-verseny, mellyeknek nyerteseit — mint a mellyek a jövő évi Derby, Oaks és St. Leger hősei lesznek — itt felsoroljuk: Prelude Touchstonetól; egy szürke k. Chanticleertől; North Lincoln Pyladestől; The Dane Jerichótól, Raspberry, The Flying Dutchmantól, 25 futó közt másfél hosszal nyerte el a díjat, második Solomon, harmadik Zitella, mellyet pedig a legjobb két évesek egyikének tartanak.

Báden-Bádeni lóversenyek.

(Sept. 5., 8., 12.)

Franciaországban az ntóbbi évek alatt több új versenytér keletkezett s a társulatok úgy szólván vetélkedtek egymással az elrendezés és kiállítás czélszerűségében, annyira, hogy ez semmi kivánnivalót sem hagyott, sőt egész a fényűzésig terjedett. E francia újabb hyppodromokat azonban pompában és nagyszerűségben egytől egyig felülmúlja a báden-bádeni új versenytér, hol a fennirt napokon tartatott a megnyitó első versenyszak, mellynek eredményéről itt röviden szólni akarunk.

E versenyek színezete és jelleme kiválólag francia volt; nem csak azért, mert a rendezést a párisi lovaregylet tagjai vitték, hanem mert a futott 35 ló tulajdonosai közül csak 3 volt német, három angol, a többi francia. Illy aránytalan lévén a szám, a versenyszak nem nevezhető ugyan a német és francia lovak-, vagy inkább a két országban nevelt telivérek közötti mérkőzésnek, ha azonban azt tekintjük, hogy a három német ló közt ott volt Verzug, mellyet nagy németországszerte most körülbelöl a legjobb lónak tartanak és ez hét francia futótársa után utolsónak maradt el: e körülményt tekintve, a német lótenyésztőknek (kik pedig lovaikat rendesen nagyra szokták becsülni) nincs okuk a bádeni versenyeket sok örömmel vagy büszkeséggel emlegetni.

Az $\frac{1}{4}$ n.mérföldnyi körü versenytér Iffezheim falu tövében fekszik s a nagy közönség számára három nagy állvány emelkedik, mellyekbe fényes és számos társaság gyült össze, a bádeni nagyherceggel s a württembergi királlyal élén. A versenytér s állványok építési költségei 300,000 frankot tesznek.

A három napra felosztott versenyszaknak 16 futása — s ezek közt legnevezetesebb volt a

Bádeni nagy díj 14,000 frank, minden 3 év. és idősb mén és kanca számára, 500 fr. tétel, 300 fr. bánat, a második lóé 1000 frank; távolság 3200 meter. 15 aláírás.

Lupin úr 3é p. k. La Maladetta The Barontól 87 f.	Patt	1
B Nivière 3é. p. k Goëlette Iontól 83 f.	Watkins	2
Gr. Prado 3é. p. m. Gouvioux The Barontól 96 f.	Morrison	3
Gr. Lagrange 3é sga m. Zouave The Barontól 96 f.		0
B. Nivière p. k. Duchess Caravantól 97 f.		0

Gr. Morny 5é. p. m. **Diamant** La Clôturetől 100 f.
 Gr. Lagrange 3é. p. m. **Ventre Saint Gris** Gladiatortól 96 f.
 Gr. Wilamowitz-Möllendorf 4é. p. m. **Verzug** Blackdroptól 110 f. 0
 Hét ló visszavonatott.

Az indulás csomósan történt, — Goëlette nem sokára sebesen vezetni kezdett, utána Maladetta, úgy Verzug, Gouvieux és a többi. A fordulónál Verzug másodiknak ment fel s az állvány előtt elhaladván, Diamant volt negyedik, utána Gouvieux, Zouave. Ventre St. Gris, utolsó Duchess. E rend megmaradt az indulási pontig, hol Verzug maradozni kezdett, másodiknak pedig Diamant, azután Maladetta ment fel s ez utóbbi nem sokára a még mindig vezető Goëlettet is elérte. Erős küzdelem támadt itt közöttük, mind a két ló erősen hajtva jött be, Maladetta egy fejjel elsőnek, Goëlette után 3 lóhosszal Gouvieux. Idő 3 p. 57 mp. (Az ezen idő alatt befutott 3200 meter tesz: 30 öl híján 2 ang. mértföldet.

Főbb nyertesek valának még a következők :

Continensi díj 3000 franc: Lagrange Acajou ap. Gladiator any. Marcella

Franziaországi díj 5000 fr. : Lupin úr La Maladetta.

Handicap 3500 fr. : b. Nivière 3é. p. k. Mathilde Elthirontól.

Báden városi díj, handicap, 4500 fr. : gr. Prado Gouvieux

Ebersteini díj, handicap 2000 fr. : b. Nivière Mathilde.

Pesti gyeplő.

Vándorló ivadékverseney 1862 évre.

Futhat minden 1859-ben ellett ló; 150 pft tétel, 50 pft bánat, annyiszor a mennyiszor. Az aláírás kötelez a bécsi, pesti, székesfehérvári és pardubitzki pályára.

Távolság és teher : Bécs $3\frac{1}{4}$ mfd, 95 font; Pesten 1 mfd, 100 font; Székesfehérváron $1\frac{1}{4}$ mfd, 105 font; Pardubitzban $1\frac{3}{4}$ mfd, 108 font; kanczára és heréltre mindig 3 fonttal kevesebb. Egyszer nyertes 3 fonttal, kétszer nyertes 7 fonttal többet. 12 aláírás feltételezve; nincs ivadék, nincs bánat. Az anyakancza nevezésére dec. 31. 1858. — az ivadék nevezésére az 1859 ki pesti versenye utolsó napja a zárhatáridő. Nevezni lehet a pesti pályatitkárságnál.

Indítványozó : gróf Batthyány István.

Aláírtak : Gr. Zichy Aladár egy lovat.

Id. gr. Batthyány Ist. egy lovat.

Vadászlovak előkészítése.

(CECILTÖL ANGOLBÓL.)

Itt az ideje a vadászlovak előkészítésének, mi főfontosságú ügy minden sportsmanre nézve, ki a lovaglást élvezni, kedvencz lovát pedig a bajtól megóvni akarja, mert tagadhatlan, hogy ezen előkészítés a ló életfeltétele. Válságos szaka ez az évnnek, midőn egy meggondolatlan tett tönkre teheti a ló virágzó állapotát s rég óta táplált remények mehetnek füstbe a perczben, midőn egy egész nyári gondviselés gyümölcse van érőfélben.

A vadászló nyári istállózása oly általános, hogy alig látszik szükségesnek oly lovak kezelése módjáról tenni megjegyzéseket, melyek legelőn állják ki éghajlatunk gyors változásait, a miriád légy csipéseit, a talaj egyenetlenségét s főkép az alkatra gyakorolt azon hatást, melyet a korlátlanul élvezett fű mennyisége okoz. Az illy legelőn tartás hátrányainak felszámolása hosszú munka volna s mi csak néhányat említünk fel, melly elég leendő a „gyepre vert“ s a „szénán és zabon tartott“ ló közötti különbséget kitéüntetni.

Nimrod, a „vadászló állapotáról“ irt munkájában, Wilde oxfordi lóorvos következő megjegyzését közli: „A 100—150 fontra *) menő fűmennyiség, melyet a gyepre vert ló naponként megeszik, kitágítja beleit, következképp annyira gyöngíti emésztő erejét, hogy ha aztán egyszerre száraz takarmányra kerül, folyvást gyuladási bajoknak van kitéve. Ezenkívül a legelésből származó láb- és esüdbajok végtelenek. A vadászló lábainak nyugalomra van szükségük, nem pedig ide s tora száguldozásra, kapálódzásra.“

A ló nem emészt el ugyan napjában Wilde szerint 100—150 font fűvet, ha azonban egyedül fűvön él, ebből kétségeknkívül háromszor annyit kell ennie, mint szénából, hogy táplálata ez utóbbi takarmány által nyújtottal egyenlő legyen. A fű tele van nedvvel, könnyen emészthető s így a ló folyvást eheti azt, mi azonban az emésztő erőt rontja meg, mert az emésztő szerveknek ép úgy kell pihenniök, mint a többi állati működésnek. A fű az, mi meggyengíti az inrendszer egész lényegét, pedig a vadászló szolgálatának ez a főalapja; a fű meggyűjti a zsirt, melyet orvossággal és mozgással kell a lóból kicsapolni, mielőtt kutyák után lehetne rajta vadászni, ha csak veszélynek nem akarjuk kitenni; azután még a nagy zsirtömeknek bármilly körülmények közötti csökkentése is a láboknak s az egész alkatnak bajára válhatik.

Egyébiránt a gyepreverésnek nem csupán tulságos zsirlerakodás a káros következménye; a felszívó véredények tultelnek, kitágulnak, pangókká lesznek, és sok időbe kerül, míg egészséges állapotukat visszanyerik. Ennek legvilágosabb bizonyítékát nyújtja ama hajlam, melly a gyepen hizott s mérsékelt munkában álló vadászló lábait különféle bajoknak könnyen kiteszi. Egy megütődés vagy tövisszu-

*) Itt természetesen angol fontról van szó s e mennyiség 28—42 bécsi fontnak felel meg.

rás oly nagy gyuladást és daganatot okoz, hogy napok — néha hetek — kellenek a gyógyulásra, mindenesetre sokkal lassabb ez, mint a nyaranta szénán és zabon tartott lónál. Kevés lóval rendelkezhető vadásznak — egy vadászlovának több napi baja a vadászidény alatt, nagyon kellemetlen dolog.

A felszívó véredényeknek fűvés okozta kitágulása kiterjed a lélekezési szervek gyöngéd alkatára is; a legelőről alig bekerült lovak e részekben támadó lo boknak is ki vannak téve s így válnak rükkölkké, (Roarer). A rükkölés gyakran nem vehető észre midőn a ló a gyepről istállóba jő, bár gyakran rögtön feltűnő; hanem aztán a vadászat első napján, ha rosz az idő s meghűti magát, tulajdonosát valószínűleg meg fogja örvendeztetni zenészeti új tehetségével.

Nimrod főnebb említett munkája sok hasznos tant terjesztett ugyan, a hajtás és izzasztás iránt adott utasításai ellen azonban némi kifogásokat kell tennem. A hajtószert illetőleg azt mondja: „Szár az takarmányon élő minden ló egész éven át hat hetenként egyszer gyöngé hajtószert kapjon, nem számítva a valamivel erősebbet bizonyos időkben, jelestül munka előtt és után, mikor azután a tápla mennyiségében és minőségében is ennek megfelelő változás történjék.“ Én részemről azt hiszem, hogy a hajtószert gyakori alkalmazása ép annyi bajt okoz, mint a másik véget. Vadászlovának, melly nyáron át szénán és korpával vegyes abrakon élt, kétszeri hajtószernél nincs többre szüksége, hogy a munkára előkészítették; sőt sok lónak, mellyel okszerűen bántak, egy meghajtásnál több nem fog javára válni. Meg kell itt jegyezni, hogy a lónak, midőn szőrét hányja, csak legnagyobb szükség esetén kell hajtószert adni, mert az orvosság okozta hatás a szőrváltás lefolyását lényegesen hátráltatja s a szőrnek semmiféle sütés, nyírás, kefélés nem adandja vissza ama ragyogást, melly a jó állapotnak egy ismertető jele, mindaddig, míg az új szőrváltás bekövetkezik.

Az izzasztásra nézve Nimrod ezt mondja: „A vadászlovát, hogy novemberben jó alakja legyen, egész augusztustól kezdve hetenként legalább egyszer gyöngén izzasztani kell. A vadászidény alatt pedig, akár hosszú akár rövidek az egyes vadászatok időközéi, a vadásznapi előtti napon okvetlen izzasztásra s arra van szüksége, hogy csaknem egy (ang.) mértföldet telhető gyorsan menjen.“ — Én csak annyit mondhatok, hogy még soha sem volt oly vadászlovam, mellynek a vadászidény előtt két hónappal hetenként izzasztásra lett volna szüksége s azt hiszem, hogy illy eljárás nem is válik a ló javára, ha csak nincs elhanyagolva s a legelőn túlvérmessé nem vált. Ez legfőleg versenylovánál alkalmazható, de a vadászlovánál túlzás volna. Két három gyöngé izzasztás legtöbb esetben igen jótékony, de ez sem kivétel nélküli szabály. Némely ló nem is szorul izzasztásra, annyira minden az állat belalkatától függ. A vadásznapi előtti izzasztás, feltéve, hogy a ló két hét alatt háromszor megy farka után (ha csak egy napot nem hevert), soha sem szükséges; egy vagy másfél mértföldnyi nyargalás azonban ajánlatos.

Lord Jersey lovainak egykori hírneves idomítója Mr Edwards jól mondá, hogy „versenylovak idomításánál első dolog lábalk kellő előkészítése. Ez vadászlovakra is alkalmazható. Arra gondolva, hogy a lábalknak nem csak a test hordásának természetes teendőjét kell végezniök, hanem a lovat is kell viselniök — nyargalni sima

és goromba, mély és kemény talajon s ezenkívül még a sövényugrások okozta rázkódást is kiállaniok: a láb és esüd jó állapotának nagy fontossága kérdésbe sem jöhet. Én lehető legnagyobb hasznát láttam e részben a nedves flannelnek vagy a zergebőr köteléknek s valóban gyöngébb elsőlábu öreg lovaknál mellőzhetlennek tartom ezt. Alkalmazásának három jó eredménye van. Ha a lónak általában hajlama van lábai összesurlására, védszerűl szolgál az; és sok ló, melly egészen tisztán jár, a friss és játékszerű gyakorlat közben (mint jelenleg, midőn még nem volt munkára fogva) alkalmasszerűl surolja lábait. E kötelék hideg vízzel vagy egyéb hűsítő folyadékkal lévén áztatva, hűsen tartja a lábakat, kivált a légfolyam hatása alatt, minél fogva jobb eredményt szül, mintha csak istállóban használtatik. Ezenkívül az idegeknek is támaszt nyújt. Jótékonyága egyébiránt egészen a modortól függ, melylyel alkalmaztatik, mert ha alkalmazása rossz vagy hanyag, sok bajt okozhat. A köteléket, melőtt a lábra jön, szorosan és egészen egymásra kell felgomolyítani, más különben lehetlen azt kellően használni. Ekkor fogd jobb kezedbe, végét tartsd a ló lábához, míg kétszeri átesavarás után többé nem esúszhatik; esavard szilárdul, de nem szorosan a láb körül a térdtől az izomesuklóig, rendkívül ügyelve arra, hogy egészen simán feküdjék oda a lábra, mert ha nem így történik, a csomósodó kötelék fájdalmat és sérvet fog okozni; az izomesuklón kétszer áttekervén a köteléket, esavard azt fel a láb közepéig s kösd meg a végét.

A vizzellethajtó erős szerek hatása annyira ismeretes, hogy e tárgyról kevés a mondandó; bár vannak esetek, midőn gyöngé vizzeltető igen jó szolgálatot tesz — például, midőn csekély lábdaganat mutatkozik, kis adag salétromot, három négy drachmánál nem többet, vízben felolvasztva lehet adni. Én e czélra sokkal jobbnak tartom az epsomi sósvizet, mellyet a lovak itatóvizükkel könnyen isznak meg. Izasztás után 4–6 uncia jó eredménnyel adható. Megjegyzendő, hogy hatása a megnyisítégtől függ. Kis adag mint vizzeltető működik, nagyobb adag hajt. Mint láztávolítót, kemény vadászlóvágás után, ha szorulás fedezettnek fel, epsomi só nagy biztossággal lehet használni.

Vadászatok a texasi síkon.

A nagy vadak sorában első helyen a vad „mustang“ ló áll. Vadnak mondom, mert habár az állam magának követeli a tulajdonos jogot, de a vadászok e jogot csak ott ismerik el, hol némelylek üzletet csinálnak a vadló-fogásból; egy vagy néhány vadász mulatságát az állam nem háborgatja.

A vadlovak keletkezését sokan a spanyolok által behozott s itt hagyott törzsenek tulajdonitják, Mexico első elfoglalása alkalmával. De ha áll az, hogy a déli államok egyikében nem rég egy ló s egy mastodon vázát egyszerre ásták ki, akkor eredetük főnebbi elmélete megbukik. Mindenesetre azonban bizonyos az, hogy a mustang sokkal különb és nemesebb faj a mexicói spanyol lovaknál, bár ezt talán

az fejtí meg, hogy vad állapotban tenyészvén, a gyöngébb csikó mind oda vesz, a satnya méneket pedig a ménesbeli csödör öli meg.

E mustanglovak, nyoleztól kezdve több százig menő csoportokban esatangolnak; bármilly kicsi legyen is azonban a csoport, mindig van benne egy vezér-csödör.

A kanczák január közepe táján kezdenek elleni s nagyobb részük april 1 én már megellett; minthogy azonban a csödör mindig közöttük van, némelly kanczák alkalmilag tavasz és ős közötti időszakban csikóznak.

Novembertől aprilig tehát legkedvezőbb az idő megfogásukra, mert ekkor vemhesek és nehezek lévén, gyorsan futni nem képesek. Ezen előny felhasználása méltatlannak és sportellenesnek tünhetik fel ugyan, de hiszen annyira megszokták ők a több mértföldnyi futást vemhes állapotukban, hogy épen nincs ártalmukra, ha mindjárt az ellés előtt néhány nappal is szaladnak egy két mértföldet. Ezenkívül csak ezen időszakban lehet őket meglepni, mert ha nem vemhesek, ugyancsak ló legyen ám a négy körmén az, melly utólérje a csoportot. Csak a kanczákrol szólok, mert az elfogott mének olly gonoszok és kezelhetlenek, hogy nem érdemlik meg az üldözés fáradságát. (Avis au mr. Rarey!)

Az elfogásnak két módja van; jól megjegyevén, hogy én itt erről csak mint sportról s nem mint ménesszaporításról szólok. Az első mód lasso-val lóhátról történik s a legtöbb sportot ez nyújtja; második mód: puskával löni őket. Texasban, hol egyremásra negyven dollár egy hátasló ára, 80–100 dollárba kerül oly ló, mellyel mustangokra vadásznak.

Spanyol „vacquero“ nyereggel ellátott közönséges pony hátán indul a sportsman mustangvadászatra; készüléke: egy nehéz spanyol zabla, egy szörből font lasso-kötél, mellette pedig vezetéken a „mustangfogó“ gyors paripa. Visz továbbá magával tarisznyát s ebben egy hétre való kenyeret, örölt kávét, tört czukrot, sót, czinedényt s mindenekelőtt két nagy és nehéz gyapjuszövetű takarót, melly a hideg északi szél ellen jó szolgálatot tesz.

Eként felkészülten, egy rövid napi lovaglással a vadászat helyszínére ér s mély vizmosás-árkot, hol vizet is talál, választ tanyául, melly az északi szél ellen védi s egyszersmind tüzmáglyáját szem elől rejtí.

Többnyire négyen öten indulnak s utánuk a szekér, a vadászlovak számára való abrakkal. A pony kipányvázva fűvön is megél. A tanyahely megválasztása után a vadászok egyike tüzet éleszt, másika kávét, a harmadik útközben lött vadat készít estelire, a negyedik s ötödik a lovakkal foglalkozik. Esteli után ágyakat vetnek a takarókból, vánkostul a nyereg szolgálván.

Másnap a lovak pihennek, a vadászok pedig kémszemlére mennek s a vidékel igyekeznek megismerkedni.

Következő nap pítymallatán már talpon vannak s körülbelöl egy óra alatt meglátják a vadat. Iparkodnak lehetőleg látatlanul halkal a vadlovakhoz közelebb férni, aztán adott jelre megrohanják őket s tizenöt — húsz percz alatt a hajtásnak vége van, mert vagy fogtak egy két kanczát, vagy a csoportra nézve mindsn további remény meghiúsult, mert ez utólérhetlenül tünt el.

Ha a vadászat sikertelen volt, más csoportot lesnek és rohannak meg; egy

nap két rohamnál többet azonban egy ló sem állana ki, s ha az első kísérlet jól ütött ki, az nap pihennek.

Igy tart ez tíz—tizenöt napig s a társaság ekkor hazatér, útközben ismét egyébre is vadászván, mert mustanghajtás alatt jöjjön bárminő vad, őz, farkas, leopardsmacska, vagy akár párduczmacska, a vadász nem is ügyel reá. Sokan azt hihetnék, hogy a mustangvadászatra a lassoval olly ügyes bánásmód szükséges, minőt csak hosszú tapasztalás adhat — azonban tévednek. Éles szemű és jó szemmértékű egyén egy nap alatt elég jól megtanulhatja a lassövetés mesterségét. Bizonyos, hogy a gyakorolt vadász egy kiszemelt zsákmányát sem fogja elszalasztani, de azért a kezdő is, ha csak nem végkép ügyetlen, jól mulathatja magát és sikert is arathat.

A mustang után jön a közönséges amerikai rőt vad, azután a mezőségi (prairie) farkas, mellyet egyébiránt mulatságosabb kutyákkal fogatni, mint lőni. E farkas minden tavasszal 1—4 kölyket vet, mellyekre octoberben már vadászhatni. Az e célra használt kutyák a virginiai lassú rókakopó, miután sebesebb kutyák túlmennek a vadon. Néha még a lassú kutyák is túlgyorsak, mert a vadbűz olly éles és tartós, hogy egy ízben olly nyomra jött a farkas, mellyen tudtomra két órával elébb járt a farkas s még ezen előnyével is utólérték és megölték őt a kutyák. Ezen éghajlatnak egy vada s így a farkas sem olly vad és gyors a futásban, mint az északvidékiek, talán azért, mert könnyen talál táplát s ennél fogva kevesebbet járván, tétlenebb, lassúbb és szelidebb.

Sziklás és erdős helyeken temérdek a párduczmacska és a leopardsmacska, mint a creolok különböztetik; van-e azonban köztük lényeges különbség vagy csak a szőrszín csikjai változatosak, nem tudom. Egy ismerőm százhetvenötöt lőtt a múlt télen.

A bölényt nem is említém azon oknál fogva, mert bár akármennyi van ezen államban, de már olly közel az indiánok földéhez, hogy vadászatuk életveszéllyel jár.

Telente minden költöző vizi madár ide jó északról, a vad kacsától (anas canadensis) kezdve, egész a kis rőt kacsáig (anas rubida.) Itttartózkodásuk ideje alatt minden tó és mocsár pezseg s ha éjente riadva szállnak fel, dörgéshez hasonló az okozott zaj. Farkas és egyéb vad, mely telente alig is táplálkozik mással, tizedeli őket.

Grouse, fogoly, fűrj, szalonka bővében van itt — s minden körülmény, szél, időjárás, legjobb sportra nyújt alkalmat, bár a valódi sport itt még csak gyermekkorát éli, ha ugyan annak nevezhető a vadak tekintet- és rendszer nélküli öldősése.

V e g y e s e k .

Himlőoltás kutyabetegség ellen. — Angol sportlapokban már régebben vita tárgya a kérdés, valjon a kutyába oltott tehénhimlő megóvja-e ezt a szokásos kutyabetegség bekövetkezésétől vagy nem? Némellyek merőben tagad-

ják a beoltás sikerességét, míg mások tényekre hivatkoznak s ott, hol a siker elmaradt, az anyag vagy a kezelés hiányosságát okozzák. Ez utóbbiak közül való a „glasgowi puskaműves“, ki e tárgyról nem rég ezeket írta :

„Hogy a kutyák beoltása sikeres legyen, egy — beoltott kutyából vett friss anyagot kell használni. Ezt a siker lényeges feltételének tartom s ennek hiánya oka a sok sikertelen oltásnak, mellyről minduntalan szó van. Természetes ugyan, hogy a beoltott tehénhímlőnek is meg kell fogannia, különben nem lehetne kutyából venni oltanyagot — de a tehénhímlő megfogánása nagyon bizonytalan, míg a kutyából vett oltanyag sikere bizonyos. Úgy látszik, hogy a kezeléshez sem sokan értenek. A modor, melly soha sem hibázhat, nagyon egyszerű. Fogd össze a kölyök nyakbőrének felrészét s az így képződő ránczon öltés át egy vastag tűt és fonalat. A fonal végeit kösd össze szorosán a nyak alatt úgy, hogy az ne igen mozoghasson. A fonal azon részének, melly a bőr alá jön, az oltanyaggal kell áztatva lennie. Ebből aztán folyó sebeske támad, mellynek jótékony eredménye az, hogy a kutya vagy épen nem, vagy csak igen kis mérvben kapja meg a kölyökbetegséget. Kigyűlő nyílt seb, minő a gyermekeknél keletkezik, nem lesz a kutyán, de nem is szükséges, mint ezt némelyek hiszik. E rendszert több év előtt egy ismert parlamenti tag neje kísérlette meg Gordon-vizslákon egy nagy létszámú ebőlban, tökéletes sikerrel. Azelőtt sok eb hullott el a kutyabetegségben ; a beoltás után egy sem. Múlt évben közel 150 f. st. árú fiatal vizslákat vásároltam ezen ebőlból s egyetlen sem kapta meg közülök a kutyabetegséget, melly onnan szinte kiirtottnak látszik. Most is van több, jelenleg idomítás alatt lévő kutyám ugyanazon ebőlból s mind egészséges. A velük foglalkozó peezér a beoltást mindaddig sikertelennek találta, míg a fennirt kezelési modort kísérle meg.“

Hozhatnánk fel angol lapokból idézett több esetet is, melly a beoltás sikere mellett szól, például, hogy egyhasi kölykek közül kettő beoltatott, kettő nem s ez utóbbiak megkapták a bajt, az elsők pedig nem ; de a beoltás sikeretlenségéről is sok esetet közölnek e lapok. Nem tudjuk, a kezelés volt-e itt hibás, vagy ellenkezőleg a baj elmaradása esetleges-e csak ? mindenesetre azonban közöljük az ajánlott módszert olly kéréssel, hogy ha (a semmi esetre sem ártó) beoltást szives olvasónk megkísérlni hajlandó lenne, ennek eredményéről a t. olvasó közönséget e lapok útján értesíteni sziveskedjék.

Meg nem állhatjuk, hogy e közleményt egy kis anecdotonnal meg ne toldjuk. A hímlőoltás feltalálásakor nagyon sokan kétségbevonták vagy merőben tagadták annak jótékony hatását, sőt János gazda még a minap is így szólt a kis gyermekét beoltani készülő seborvoshoz : — „So' se kinozza szegénykét nemztes uram, nem ér az a beoltás egy fakohát se.“ — „Már mért ne érne János gazda ?“ — De tudom én azt, hogy nem használ. Takaráskor átment egy szekér kis gyermekemen, behalt biz az Istenadta, pedig hát azt is beoltotta nemztes uram !“ —

L o v a k e s o n t k ü l ö n b s é g e . — Egy angol lötenyészőnek egy nyáron nyolcz csikaja — négy telivér s négy közönséges fajú dögölt el. Kísérletet teendő, van-e és minő különbség esontjaikban ? levágatta és megfőzette mind a nyolcz hul-

lának egy-egy lábát s letisztítottá róluk a húst. A telivér csontjai, világosság ellen tartva, csaknem átlátszók és tiszta fejérek — a közönséges fajúk csontjai pedig felhős homályosak valának s annyira sem világlottak át, mint egy bivalyszarv. Azután megmérte a csontokat s a telivérét sokkal nehezebbeknek találta, világos jeléül annak, hogy sokkal több bennük a lényeg és erő, mint a közönséges ló csontjában.

Veszedelemes lövés. — Ceylon szigetén leghíresebb lövők és elefánt vadászok: Tindell és Palliser nevű két ültetvényes. Február végén Milman őrnagy, a ceyloni kormányzó hadsegéde, ment velünk vadászni. Milman egy elefántra lő s a nem halálosan sebzett állat dühösen rohan megtámadójára. A távolabb álló Tindell látja, hogy Milman veszve van, ha ő (Tindell) azonnal agyon nem lövi a bősztült dühönczöt. Az elefánt homlokán tenyérnyi nagyságú hely van, hol a beható golyó rögtön öl, ámde az őrnagy épen az elefánt feje és Tindell közt áll. Ez utóbbi azonban nem haboz; ezélez, lő s az elefánt összerogy — ugyanazon pillanatban Milman vért érez testére lecsordulni. A négy uneczia súlyú golyó Milman vállán keresztül ment az elefánt fejébe s az őrnagy e vállseb árán menekült meg a bizonyos haláltól.

Magyarországi telivérek.

Semsey Lajos úrnál B.- Újvároson.

A nyakanczák és csikók:

- JEMIMA** nev. Csapody 1849 ap. Murat any. Jemima, mellynek ap. Starch any. Princess Jemima sat.
1855 p. k. Va Via ap. Tummeldich.
1856 meddő.
1857, p. k. Kelle m ap, Tummeldich.
1858 meddő.
1858 fed. Gambia.
- MIUTTY** nev. Czindery 1845 ap. Conscript any. Miutty.
1856 p. m. Mamlás z ap. Smaragd,
1857 p. k. Metta kimult.
1858 p. k. Fire-Side ap. Y. Jerry.
1858 fed. Gambia.
- CONFEDERATE** nev. Csapody 1850 ap. Gambia any. Confederate sat
1856 sga m. Conqueror ap. Tummeldich.
1857 sga k. Daisy ap. Smaragd.
1858 sga m. G o-b y ap. Mr Green.
- PANDORA** nev. Csapody 1853 ap. Deerslayer any. Pandora sat.
1857 p. k. Eleanor kimult.
1858 fed. Gambia.
- ROMANA** nev. gr. Batthyány Ist. 1850 ap. Black Beck any. Romaika.
1858 p. k. Delorain ap. Y. Jerry.
1858 fed. Gambia.

OLIO nev. gr. Clam-Gallas 1843 ap. Épidaurus any. Olio sat.
1857 p. m. Sportsman kimult.
1858 elvételt.
1858 fed. Gambia.
FAIR DUCHESS nev. Csapody 1841 ap. Alex. Gallopade. any. Fair Duchess.
1858 fed. Gambia.
FLY BY DAY nev. hg. Eszterházy 1852 ap. Gambia any. Priam. 1856-ben a nemzeti idjat nyerto.
M é n.

GAMBIA nev. Lord Chesterfield 1837 ap. The Colonel, ap. Black Daphne.

Lóárverések.

M o c s á r y L a j o s ur kurtányi méneséből 15 darab ló fog f. octóber 8-án Borsod megyében Szemerén magán árverés útján eladatni A 15 darab közt van egy angol telivér és egy félvér fiatal hágó mén, 5 darab négy és hat éves hátas, 2 darab hámos ló, 2 darab anyakancza csikóstól a többi két és egy éves csikó. — Az árverés helye Szemere, fekszik Mező-Kövesdtől fél órányira, a pest-miskolczi országúttól — Szihalomnál letérve — egy negyed órányira.

Bold. L ó n y a i J ó z s e f es. k. kamarás ménese, Bihar megye Nagy-Kágya helységében (Nagy-Váradtól 3 órányira) f évi octóber 15-én nyilvános árverés útján fog eladatni Jelesül: 1 öt éves $\frac{3}{4}$ vér mén; 12 fedezett s nagyobb részt fiatal anyakancza, végre több csikó, 4 darab 1835-ki, 5 darab 1856-ki, 2 darab 1857-ki, 10 darab 1858-ki. — E ménes 10 év óta nagykarolyi és körösladányi telivér ménék ivadékaitól származott.

Eladó lovak.

Gróf Sándor puszta-gyarmathi ménesében, Esztergom megye, Budapesttől 4 órányira:

Hátas lovak: Szarka sötét szürke $4\frac{1}{2}$ éves, $14\frac{1}{2}$ m. arab-angol származás, ap. Cosarara, any. Szarka. — Morningstar sötétpej, 4 éves, 15 m., angol szárm. ap. Tourist, any. Morningstar. — Miss Fox vil. sárga, 13 éves, $15\frac{1}{4}$ m angol szárm. ap. Wrestler, any. Overshegos.

Mének: Tourist megypej, 13 éves, $15\frac{1}{2}$ m. ap. Languish, any. Touchstone; telivér fedezésre tökéletesen alkalmas. — Róka sárga $3\frac{1}{2}$ éves, $15\frac{1}{2}$ m. ap. Ab-del-Kader, any. Rigó; fedezésre jövő tavasszal alkalmas.

Tóth Vilmos úrnál Ivánkán Nyitra megyében a tornóczi vasútállomáshoz $1\frac{1}{4}$ órányira:

Egy 7 éves félvér kancza $15\frac{1}{4}$ markos, világos pej, egészséges, jó hátas. Ara 750 pft.
Egy 7 éves barnapej, herélt, félvér, kitűnő vadászló, $16\frac{1}{4}$ markos, ára 300 pft.

Lóverseny-határnapok:

Pardubitz, oct. 8. és 9. — Arad, oct. 24. és 25.

Nevezési zárnapok:

Oct. 16. — Arad: Akadályverseny. Blaskovits István akadályversenye. (L. 18. sz.)

TARTALOM:

Törökzmiklósi lóversenyek. — Doncaster St Leger. — Bäden-bädeni lóversenyek. — Pesti gyep. — Vadászlovak előkészítése. — Vadászatok Texasban. — Magyarországi telivérek. — Eladó lovak. — Lóverseny határnapok. — Nevezési zárnapok.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án egy iven. Előfizetést elfogad a szerkesztőség Pesten (Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10, félévre 5 fttal pp. Az 1857-ik évi első évfolyam teljes példánya kapható 6 ft. 24 kron p. p.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő Bérczy Károly.

Pest, 1858. Nyomatott Emich Gusztávnál. Barátok tere 7. sz.